

517): Հ. ի վկայութեամբ, վասիլ դպրապետ իւր Աւետարանով կու գայ լուծել այն հարցն, թէ կային արդեօք գաւառներու եւ երկիրներու տարբերութեան համեմատ նաեւ նշանագրի պյանդիկ ձեւեր, որ կը ժիստով այսու հետեւ:

Հ. Ն. Ա.

3. ԹԱՌԴՔ ՆԱՐԱՅԻ ԲԻՏՎԱՆԴԱՑԻՑ ԱՌ Հ. Ն. Ա.
զենտրի, 18 Յունի 1908:

Հիւանդ էի եւ եմ տակամին, ու չկարացի ոչ վաղացոյն պատասխանել Զեր Ապրիլի 2ի նամակին, ոչ շնորհակալ ըլլալ Փետրուարի 16ին գրաթեանս հրատարակութեանն համար ի Մայիսի ամսաթերթիդ:

Թողովով լաւագոյն ժամանակի հաղորդել շեղ ինչ նոյն գայիթե, երու մասին, նշանակեմ յիմ յարդարեալ Ուխտանիս զուղղելիս ի հատուածին 14* երեսին՝ զօր ի մէջ բերած էր յերես 112ա Ապրիլ Հանդիսիդ.

— “Որք բաշմակենցութիւնը (մէջ բազմակիցք,) եւ որք միայնակեացք, = “Վասն միայնակեցաց եւ բաշմակենց եղաւարց,, Արք Հարանց, Հ. Բ. 130. չժուի ուղղ բաշմակենց ի նոր Հայկազենին. — “Արքը միանձնանց եւ բաշմակենց Աստ Ասողիկ, Գ. Ե. վերնագիր: 171: Փոխանակ բաշմակենց Եւագիի թարգմանիւնը ըստ է իսունակենց յերես 27, զոր չեմ սիրել, զի կարէ շփոթիլ ընդ իսունակենց Խոկերեամին, Սիեն. Մատթէի, Գ. 34. Ժ. 144: *Քան զ” Խառնակեաց,, եւ նոյն իսկ քան զ” Բազմակեաց,, որ եւ այս կարէ շփոթիլ ընդ Շունակենց Ագաթանգելի յերես 181, (արգեամբ ալ “Բազմակեաց, գործածուած է ի Վանական վարդապետէ եւ ի Վարդանայ Արեւելացւ իրը Շատակեաց, Երկայնակեաց), ըստրեւագոյն կը համարիմ զ” Մէջնակենցու, որ յաճախութեամբ կը գտնուի ի Արս Հարանց: Արդէն իմ գաղղիկեն Հայերէն Բառագրոց մէջ, ի բառն Զենօբիտ կը խոռան բառուր յիշած եմ թէ զ” Բազմակեաց, եւ թէ զ” Խառնակեաց,,

— “Զաւրինակ յուղանել [է] զաւրութեանն Ասուծց, = “Արինակ յուղանելէ,, Եւս. Եկեղ. Ա. զ. 35. Է. 39. Գ. դ. 150., ուր սիսլ է յուղանել է. զ. 156, եւ այլ եւթն անգամ ի նիմ գիրս: Ի մետասան վկայութեանց՝ նոր

Հայկակեանն ի բառն Օրինակ կը նշանակէ միայն զայն որ կը գտնուի յերես 156 Գ. դ.

— “Ապիսկոպոսացն (Եպիսկոպոսին?) Գրիգորիուս:

Յերես 114ա, ի ծանօթութեան, անշուշտ ուղած էր գրել “Ծայդան Յէրն, Ծայդանացիք Յէրնուցիւ:”

Համ վասացայ որ յետ 28 տարուց հրատարակութեան Հայութիւն բորբոքութեան “Քերքէշն” (անդ, երես 124—126, Թիւ 20,) անձամ մի եւս բայց կը կարծուի եւ կուզուի ստուգամանել ի պարսկերէնէ (Ապրիլ երես 121ը, Թիւ 21):

Մաղթելով Զեղ քաջողջութիւն զօր ես չունիմ, եւ յարատեւ զօրութիւն որ յիս հետզետէ կը նուազի, մամ մեծարանօք:

ՆՈՐԱՑՔ

4. ԿԿՑՑՈՂՈԹԻՏԱԿ Մ. Ը.

Հ. Բ. Ասրդիսեան “Մեծարքէք գրքի մք մացորդըը, Խորագրոց նեղեան հրատարակած է բայց մի մէջ Զերաբուծութեան վայ հին մագաղթեայ Հատակոսոր մը, “ի գրաստուն բժշկաբանէն փոխածն, Զեռագին եւ բոլոնդակութիւնն, ինչպէս կը կարծէ հրատարակին, անծանօթ չըր ցայժմ, որ լցու անսած էր 40 ՏՄՐ ՅԵՄԱՆ նոյն բաշմութիւն մէջ Հ. Յ. Թ. Է. (Կորպար Յ. Ի. Իւզանեացի): “Սեր նախնացմէ ձեռութիւնին հասած ձերութեան երկու գրուածքներ, յօդուածով՝ Ծոխացուածքնակիր ծանօթութիւններով (ԲԶՄ. 1867, Էջ 353—57): — Թէ նորայր եւ թէ Սարդիսեան այս ասթիւ յիշատակած են չեթմոյ թարգմանած թէլիւրնն, որ ցայժմ ծանօթ էր միայն Պարիսի Ազգական գործածուածէ ի Վանական վարդապետէ եւ ի Վարդանայ Արեւելացւ իրը Շատակեաց, Երկայնակեաց), ըստրեւագոյն կը համարիմ զ” Մէջնակենցու, որ յաճախութեամբ կը գտնուի ի Արս Հարանց: Արդարացած անձնութիւններու մէջ Գր. Արեղայիշ ծանօթութիւնն, թէ “Այս է Բժշկաբան Հեթումի... Մեծ բժշկապետն Միհիթար գրել ետ վասն անձն իրոյ ի քաղցին Ախոյ: Դժբախտաբար ցուցակագիրն շատ հարեւանցի ներկայացնելով ձեռագիրն՝ մանրամանուռն թիւնք եւ բովանդակութիւնն անյայր կը ման: Փափաքելի էր, որ Արք. Արքացանն հաճէք աւելի մանրամանուռն հաղորդել կարեւոր թուող բժշկաբանի վայ:

Հ. Ն. Ա.

* 26 Յունիս թղթով կը յաւելու նաեւ յաշոր տողիրս: